

помисли той; азъ днесъ очаквамъ тѣ да ми донесѣтъ пари, пѣкъ тѣ искатъ отъ мене!... Не е възможно!“...

— Кажи на майка ти, каза му той, че сега нѣмамъ. Слѣдъ обѣдъ, може би, ще ѝ пратѣ.

Трайко си отиде.

Минѣхъ два часа. Бащата на Трайка получи пари. Майка му отиде да разплаща. Тя отиде и при касапина.

— Вие, Госпожо, прѣди обѣдъ нали искахте пари, сега, види се, сте получили!

Тя се почуди.

— Азъ никакъ не съмъ искала пари!...

— Ами вашия синъ дойде и ми каза, че вие сте го пратили да му дамъ десетъ лева!

— Съвсѣмъ не!...

— Значи, той е лъгалъ. Азъ се осъмнихъ и не му дадохъ.

Майката бѣше засрамена. Тя мѣмри и наказа сина си, но той не се вразуми.

Трайко имаше братъ. Братъ му бѣше офицеръ. Еднѣжъ бѣше оставилъ пари на масата. Паритѣ се изгубихъ. Кой ги взе? Кой ги откраднѣ? Подозрѣнието паднѣ върху слугинята и вѣстовоя. (Вѣстовой се казва войникътъ, който слугува на офицера). Наказахъ ги. Слѣдъ врѣме се оказа, че пакъ Трайко ги откраднѣлъ. Какво да се прави, какъ да се отучи Трайко отъ лошитѣ привички?

— Трѣбва да го дадете въ нѣкой пансионъ, казахъ на родителитѣ му.

Това имъ се хареса. Тѣ рѣшихъ безъ друго да го дадѣтъ въ пансионъ. Пѣкъ и Трайко не бѣше малъкъ. Той имаше повече отъ дванадесетъ години. На бой бѣше едъръ и високъ. Червен-